

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 90v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 323–324

Artykuł 25

[25] De hereditate, quod datur viro vel femine coram iudicio, aut dono.

·XXV· Donum, quod viro vel mulieri datum fuerit in iudicio bannito, in eo mulier cum sua parte sive dono pro suo arbitrio facere potest absque omni contradiccione quitquit placet. Idem potest vir cum parte sui doni, quitquit deliberaverit modo simili, quam ipse suscepit. Si moritur femina absque herede, ita quod nullum heredem a suo marito pepererit, ipsa hereditat sua successoria, seu sua prospera fortuna acquisita super suum proximum naturalem successorem, sive sit masculus sive femina, qui [/] sibi sit paris condicionis. Idem facit vir illi, qui sibi paris fuerit condicionis. Insuper omne aurum et argentum non informatum [s]^a, et omnis siligo et carnes cum cervisia et vino, et panis, que vel quod aut quantum post trecesunum permansit, vel permanserunt, totum cedit heredibus viri et non mulieris, exceptis pulmentariis, de quibus mulier mediam recipit partem et heredes viri reliquam mediam tollunt partem.

^a podwójne zaprzeczenie wypacza sens regulacji, por. art. 26

[hasła: darowizna, wiano, uposażenie, żona, sąd wyłożony, sprzeciw, dziedzic, mąż, dobra nabyte, spadkobierca, kobieta, mężczyzna, równy stanem, srebro, złoto, gerada]